

**Najvyšší súd
Slovenskej republiky – disciplinárny súd**

2 Ds 5/2006

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučera a súdcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka na ústnom pojednávaní 21. septembra 2006 v Bratislave v disciplinárnej veci proti súdkyni Krajského súdu v B. [redakcia] JUDr. G. [redakcia] Š. [redakcia] pre disciplinárne previnenie a závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1, ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o súdcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rozhodol

t a k t o :

JUDr. G. [redakcia] Š. [redakcia] súdkyňa Krajského súdu v B. [redakcia]
nar. [redakcia], bytom [redakcia] B. [redakcia] sa podľa § 129 ods. 4
zákona č. 385/2000 Z. z. o súdcoch a prísediacich a o zmene a doplnení
niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o súdcoch“)

o s l o b o d z u j e

spod veci odovzdanej vyšetrovateľkou Prezidia Policajného zboru Slovenskej republiky, Úradom boja proti korupcii, Odborom boja proti korupcii ČVS: PPZ-173/BPK-B-2006, ktorá jej kladie za vinu, že ako súdkyňa Krajského súdu v B. [redakcia] marila úlohy verejného činiteľa tým spôsobom, že ako predsedníčka senátu Krajského súdu v B. [redakcia] nepodala podľa § 71 ods. 2 zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh na predĺženie väzby obž. L. [redakcia] H. [redakcia] hoci je dôvodná obava, že prepustením menovaného cudzieho štátneho príslušníka, ktorému hrozí uloženie vysokého trestu, z väzby na slobodu bude zmarené alebo podstatne stážené dosiahnutie účelu trestného konania, hodnotenej ako disciplinárne previnenie a závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1, ods. 2 Zákona o súdcoch,

p r e t o ž e

skutok nie je disciplinárnym previnením ani závažným disciplinárnym previnením.

Sudkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Vyšetrovateľka Prezidia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Bratislava uznesením sp. zn. ČVS: PPZ-173/BPK-B-2006 zo dňa 17. augusta 2006 podľa § 197 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku odovzdala Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ako disciplinárnemu súdu, vec týkajúcu sa podozrenia zo spáchania trestného činu marenia úlohy verejného činiteľa podľa § 327 Trestného zákona, ktorého sa mala údajne dopustiť sudkyňa Krajského súdu v [REDACTED] JUDr. G. [REDACTED] Š. [REDACTED] na tom skutkovom základe, že ako sudkyňa Krajského súdu v [REDACTED] marila úlohy verejného činiteľa tým spôsobom, že ako predsedníčka senátu Krajského súdu v [REDACTED] nepodala podľa § 71 ods. 2, zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh na predĺženie väzby obž. L. [REDACTED] H. [REDACTED] hoci je dôvodná obava, že prepustením menovaného cudzieho štátneho príslušníka, ktorému hrozí uloženie vysokého trestu, z väzby na slobodu, bude zmarené alebo podstatne st'ažené dosiahnutie účelu trestného konania.

Vyšetrovateľka uznesenie odôvodnila najmä tým, že deklaráciu právneho názoru orgánov činných v trestnom konaní, ktoré rozhodujú o konkrétnej veci podľa platných právnych predpisov, podľa svojich najlepších odborných znalostí, vedomia a svedomia, nie je možné za žiadnych okolností považovať za spáchanie akéhokoľvek trestného činu a na odstránenie prípadných pochybení slúži systém opravných prostriedkov. K samotnému uzneseniu bol priložený vyšetrovací spis.

Sudkyňa JUDr. G. [REDACTED] Š. [REDACTED] na ústnom pojednávaní predložila písomné vyjadrenie v ktorom uviedla viacero podstatných právnych skutočností, ktoré mali preukázať jej nevinu v odovzdanej veci. K formálnej stránke uznesenia uviedla, že sa v ňom nešpecifikuje presný **dátum** (t. j. deň, mesiac, rok), kedy mala podať návrh na predĺženie lehoty trvania väzby obžalovaného L. [REDACTED] H. [REDACTED] (aby skutok nemohol byť zameniteľný s iným).

Zdôraznila, že podanie návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby podľa § 71 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 je *fakultatívnym* ustanovením, teda predsedovi senátu sa neukladá povinnosť v každom prípade podávať na Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na predĺženie lehoty trvania väzby. Fakultatívnosť a nie obligatórnosť konania predsedu senátu, ponechal nedotknutý aj nový Trestný poriadok účinný od 01.01.2006 a to v § 76. Poukázala na skutočnosť, že z hľadiska *následku* je v uznesení vyšetrovateľky vopred prejudikovaný záver o tom, že prepustením menovaného cudzieho štátneho príslušníka, ktorému hrozí uloženie vysokého trestu, z väzby na slobodu, bude zmarené alebo podstatne st'ažené dosiahnutie účelu trestného konania a pre vyslovenie takého záveru niesú žiadnych dôkazov. Obžalovaný L. [REDACTED] H. [REDACTED] neboli ešte odsúdený, otázne je, či by došlo vôbec k vysloveniu viny a uloženia trestu zo strany súdu, preto záver o tom, že prepustením menovaného cudzieho štátneho príslušníka, ktorému hrozí uloženie trestu, z väzby na slobodu, bude zmarené alebo podstatne st'ažené dosiahnutie účelu trestného konania, je prinajmenšom hypotetické a predčasné. Na preukázanie skutočnosti, že právny názor špeciálneho prokurátora nemá oporu v našom právnom poriadku, predložila *Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – Judikát č. R 40/2006*, ktorým bol vysadený záväzný právny názor a sice: Skutočnosť, že prepustením obvineného z väzby na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne st'ažené dosiahnutie účelu trestného konania, na predĺženie lehoty trvania väzby nestaci. Vyplýva to z § 72 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 (teraz § 79 ods. 1 Tr. por. účinného od 01.01.2006). Ďalej v tejto súvislosti poukázala na platný Judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým bol v minulosti vysadený záver, že: „*Samotná skutočnosť, že obvinený je cudzim štátnym príslušníkom, ešte nezakladá dôvod väzby podľa § 67 ods. I pism. a/ Tr. por.*“

Ďalej uviedla, že vyšetrovateľka Policajného zboru v písomnom odôvodnení citovaného uznesenia urobila veľmi podrobnejší, jasný a logický záver práve o jej nevine. Vyšetrovateľka správne cituje príslušné zákonné ustanovenia nielen Trestného poriadku, Ústavy, ale tiež stavovského zákona o súdoch a prísediacich, najmä o sudcovskej nezávislosti a skutočnosti, že súdci nemožno stíhať za právny názor a orgán činný v trestnom konaní nie je oprávnený hodnotiť činnosť súdov ako aj posudzovať a revidovať rozhodnutie súdov.

V závere svojho vyjadrenia poukázala na skutočnosť, že svojím konaním neporušila absoluútne žiadny zákon ani iný právny predpis a konanie, ktoré je jej kladené za vinu nenapĺňa žiadny zo zákonných znakov skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia a preto navrhla, aby ju Disciplinárny súd Slovenskej republiky v plnom rozsahu osloboďil. Sudkyňa nenavrhla, žiadne dôkazy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd na ústnom pojednávaní dňa 21. septembra 2006 vykonal dokazovanie, vypočul sudkyňu JUDr. G. [redacted] Š. [redacted] prečítať a oboznámiť spis Krajského súdu v B. [redacted] sp. zn. 6 T 1/05, najmä uznesenie o prepustení obž. B. [redacted] z väzby na slobodu, č. l. 1426 – 1429, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 To 46/2006 o zamietnutí stážnosti prokurátora proti uzneseniu o prepustení obž. B. [redacted] z väzby, č. l. 1440 – 1442, príkaz na prepustenie obž. H. [redacted] z väzby na slobodu, č. l. 1454 – 1456, odôvodnenie stážnosti generálneho prokurátora proti prepusteniu obž. B. [redacted] z väzby na slobodu, č. l. 1459 – 1467, obžalobu generálneho prokurátora z č. l. 1246 – 1256, spis Prezidia Policajného zboru Slovenskej republiky, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii ČVS: PPZ-173/BPK-B-2006 a z neho najmä uznesenie o odovzdaní spisu z č. l. 6 – 7, informáciu pre generálneho prokurátora z č. l. 2 – 5, odovzdanie veci Úradom špeciálnej prokuratúry PPZ z č. l. 1.

JUDr. G. [redacted] Š. [redacted] na ústnom pojednávaní žiadala, aby jej písomné vyjadrenie bolo považované za súčasť jej výpovede na pojednávaní.

Sudkyňa JUDr. G. [redacted] Š. [redacted] sa vo svojom záverečnom návrhu vyjadrila tak, že žiada aby bola spod odovzdanej veci v celom rozsahu oslobodená a náhradu trov konania si neuplatnila.

Po vykonanom dokazovaní a po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, disciplinárny súd mal za jednoznačne preukázané, že skutok, ktorý je uvedený v uznesení vyšetrovateľky nemôže byť posúdený ako závažné disciplinárne previnenie sudkyne JUDr. G. [redacted] Š. [redacted] a teda že sa nedopustila závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o súdoch.

Z oboznámeného vyšetrovacieho spisu Prezidia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Bratislava uznesením sp. zn. ČVS: PPZ-173/BPK-B-2006 disciplinárny súd zistil, že vyšetrovateľka konala na základe internej informácie riaditeľa medzinárodného odboru Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky smerovanej generálnemu prokurátorovi dňa 14. júna 2006, v ktorej sú uvedené právne analýzy postupu sudkyne JUDr. Š. [redacted] v konkrétnej trestnej veci proti obžalovanému H. [redacted] a spol. Pritom v informácii boli analyzované dôvody, pre ktoré sa strana obžaloby (prokuratúra) domnieva, že dôvody väzby u oboch prepustených obžalovaných v trestnej veci Krajského súdu v B. [redacted] č. k. 6 T 1/05, nadalej trvajú. Vyšetrovateľka si žiadne ďalšie dôkazy v uvedenej veci nezadovážila.

Z oboznámeného a prečítaného trestného spisu Krajského súdu v B. [redacted] disciplinárny súd zistil, že sudkyňa riadne a včas vykonávala všetky

úkony týkajúce sa rozhodovania o trvaní dôvodov väzby a súčasne v krátkych lehotách predkladala spis, v prípade opravných prostriedkov, na rozhodovanie súdu vyššieho stupňa.

Disciplinárny senát teda ako prvoradú otázku riešil charakter postupu sudkyne pri aplikácii ustanovenia § 72 ods. 2 Tr. por. (v znení platnom do 31.12.2005). Disciplinárny senát ustálil, že sa v danom prípade jedná nepochybne o rozhodovaciu činnosť sudcu. Je pritom nepodstatné, že v prípade negatívneho myšlienkového postupu konkrétnego sudcu neexistuje materializovaný dôkaz o jeho rozhodnutí. Pokial' totiž sudca nepodá návrh na predĺženie doby trvania väzby, výsledok tohto jeho myšlienkového pochodu sa prejaví až následne v prepustení obžalovaného z väzby. V konkrétnom prípade obžalovaného L. [REDACTED] H. [REDACTED] absentuje rozhodnutie zákonom splnomocneného nadriadeného súdu, ktorý by ako jediný mohol prípadne ustaliť, či dôvody väzby v danom prípade existovali. Vyhodnotenie, či takéto dôvody existovali (za daného právneho stavu), nie je v právomoci ani disciplinárneho súdu, ale ani prokuratúry ako strany obžaloby v konkrétej trestnej veci, ale práve a len v právomoci zákonného sudcu, ktorým bola v danom prípade práve JUDr. G. [REDACTED] Š. [REDACTED]. Práve naopak, disciplinárny senát je povinný ako prvoradú vec skúmať, či v danom konkrétnom prípade ide alebo nejde o posudzovanie rozhodovacej činnosti sudcu, nakol'ko sudca požíva najvyššiu ochranu svojej rozhodovacej nezávislosti práve tým, že jeho trestné stíhanie ale aj disciplinárne stíhanie je v zmysle § 29a Zákona o sudcoch neprípustné v prípade jeho rozhodovania v konkrétej veci. Nie je pritom rozhodujúce, či v konkrétnom prípade sa domnieva alebo nedomnieva prokurátor, že dôvody väzby podľa jeho názoru existujú.

Nakoniec v prospech JUDr. Š. [REDACTED] svedčí aj skutočnosť, že v tej istej veci prepustila na slobodu jedného zo spoluobžalovaných a po sťažnosti prokurátora obsahujúcej rovnaké dôvody ako sú uvedené v informácii, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Z obsahu skutku, ako je sudkyni JUDr. G. [REDACTED] Š. [REDACTED] kladený za vinu vyplýva, že vyšetrovateľka jej kladie za vinu to, že v rámci jej rozhodovacej činnosti nerozhodla určitým konkrétnym spôsobom. Z toho by bolo možné vyvodiť, že vyšetrovateľka prezumovala rozhodovaciu činnosť sudkyne a nie, že by sudkyni kládla za vinu nekonanie (nerozhodovanie) v konkrétej trestnej veci.

Disciplinárny senát po takomto závere skúmal, či skutok, ako bol uvedený v uznesení vyšetrovateľky, možno posudzovať podľa iného ustanovenia zákona, ako kvalifikačne iné porušenie povinností sudcu. Po podrobnej analýze skutku uvedeného v uznesení však disciplinárny senát dospel k záveru, že neprichádza

do úvahy ani aplikácia iného ustanovenia Zákona o sudcoch, či porušenie iného konkrétneho ustanovenia Trestného zákona.

Podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sú sudcovia pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní len ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

Medzinárodnou zmluvou v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky je zmluva o ľudských právach a základných slobodách, ktorej je priznaná prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Z čl. 145 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva právo i povinnosť sudskej funkcie vyklaadať zákony a rozhodovať podľa svojho najlepšieho presvedčenia nezávisle a nestranne (časť slibu sudskej funkcie).

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, pri výklade čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, že pre splnenie podmienky nezávislosti súdu je nevyhnutné aj to, aby súd mohol oprieť svoje rozhodnutie o svoj vlastný slobodný názor na fakty a na ich právnu stránku bez toho, aby mal akýkoľvek záväzok voči stranám a verejným orgánom.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Zákona o sudcoch je sudskej funkcie pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné predpisy vyklaadať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prieťahov a len na základe skutočnosti zistených v súlade so zákonom.

Podľa § 29a ods. 1 Zákona o sudcoch za rozhodnutie nemožno sudskej funkcie ani príslušného súdu stíhať a to ani po zániku funkcie.

Výklad skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia nesmie pripraviť zásah do nezávislosti a nestrannosti rozhodovacej činnosti sudskej funkcie (do výkonu súdnictva).

Disciplinárny súd je teda oprávnený posudzovať len také rozhodnutie či nečinnosť sudskej funkcie, ktoré spĺňa uvedené kritériá. Nie je oprávnený posudzovať každé procesné a hmotnoprávne pochybenie sudskej funkcie, t. j. zákonnosť konania a rozhodovania, ktoré je oprávnený preskúmať len súd rozhodujúci o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Disciplinárny súd nie je totiž súčasťou všeobecného súdnictva v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 4.3.2002, sp. zn. PL. ÚS 7/02. Takéto kompetencie, vo vzťahu k všeobecnému súdnictvu, nemá ani Ústavny súd Slovenskej

republiky (viď uznesenie sp. zn. I. ÚS 26/93 zo 7.9.1993, sp. zn. I. ÚS 138/93 z 12.1.1994).

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. veta prvá (v znení účinnom od 1.12.2003 do 31.12.2005), orgány činné v trestnom konaní sú povinné vybavovať väzobné veci prednostne a urýchlene.

Podľa § 71 ods. 2 Tr. por. (v znení účinnom do 31.12.2005) väzba v konaní pred súdom spolu s väzbou v prípravnom konaní nesmie trvať dlhšie ako dva roky. Ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie v tejto lehote skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne st'ažené dosiahnutie účelu trestného konania, môže o ďalšom trvaní väzby na nevyhnutne potrebnú dobu rozhodnúť Najvyšší súd, a to aj opakovane.

Podľa § 71 ods. 3 Tr. por. (v znení účinnom do 31.12.2005) návrh na predĺženie lehoty podľa odseku 2 podáva v prípravnom konaní generálny prokurátor a v konaní pred súdom predsedajúci senátu.

Podľa § 71 ods. 4 Tr. por. (v znení účinnom do 31.12.2005) návrh na predĺženie lehoty podľa ods. 1 a 2 treba doručiť súdu najneskôr 10 dní pred skončením príslušnej lehoty.

Z vykonaného dokazovania mal disciplinárny súd za preukázané, že sa v prípade nekonania určitým predpísaným spôsobom malo jednať o jednu z možných alternatív rozhodnutia súdca a postih za rozhodovaciu činnosť je priamo zo zákona vylúčený. V konaní neboli vykonané žiadne také dôkazy, ktoré by preukazovali zavinené porušenie povinnosti súdca JUDr. G. [redakcia]
Š. [redakcia] pri konaní a rozhodovaní v predmetnej trestnej veci Krajského súdu v B. [redakcia]

Podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch a prísediacich ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa súdca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil, alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, súdca oslobodí.

Podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch ak disciplinárny senát súdco oslobodil, má súdca, proti ktorému sa disciplinárne konanie viedlo, nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním. Disciplinárny senát rozhodne o tomto nároku vo svojom rozhodnutí.

Disciplinárny súd po vykonanom dokazovaní dospel k jednomyselnému záveru, že existujú neodstrániteľné pochybnosti o spáchaní disciplinárneho

previnenia sudkyňou JUDr. G. Š. a že je namieste postup podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. a jeho oslobodenie spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Nakoľko sudkyňa neuplatnila trovy disciplinárneho konania disciplinárny súd jej trovy nepriznal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u ċ e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 / pätnástich/ dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave dňa 21. septembra 2006

JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

